LEIFUR.

3. ár. Winnipeg, Manitoba, 14. ágúst 1885. Nr. 13

Vikublaðið „LEIFUR" kemur út á hverjum föstudegi að forfallalausu. Árgangurinn kostar $2.00 í Ameríku, en 8 krónur í Norðurálfu. Sölulaun einn áttundi. Uppsögn á blaðinu gildir ekki, nema með 4 mánaða fyrirvara.

FRJETTIR ÚTELNDAR.

Ekki er Salisbury lávarður öfundsverður af embætti sínu, og ekki er vegur hans blómstrum stráður, enda virðist hann sjálfur hafa þá skoðun að betra væri að vera laus við allt þetta stjórnar umstang. Blöðin, sem hans flokki fylgja, niðra honum fyrir að hann hafi enga fasta stefnu í stjórnarmálefnum, og að hann sje í því tilliti eigi óáþekkur manni, er vill ríða á tveimur hestum í senn, er sinn vill í hvora áttina. En við því getur Salisbury ekki gjört, þar eð hann er svo greinilega í minnihlutanum á þingi. Annars er mælt að í raun og veru sje Churchill lávarður æðsti ráðherra ríkisins, og að hinn frægi írski þingmaður Parnell sje reyndar jarl Írlands, og svo hefir hann grimmilegt hald á hálsi Salisburys að með einu orði getur hann feykt honum og öllu hans stjórnarráði úr völdum. Því er nú um að gjöra fyrir hinu nú verandi stjórnarráði, að hafa Parnell góðan, en það gengur ekki vel, því meiri hluti Salisbury's sinna neitar þverlega að slaka í nokkru til við Íra, en nú er það eini vegurinn til að halda hinum írsku atkvæðum Salisbury megin. Þetta sjer Churchill lávarður, enda kvað hann vilja að ýmsar stórar breytingar sje gjörðar á stjórnarfyrirkomulagi á Írlandi, er það ef til vill hin mest varðandi breyting, sem hann hefir í hyggju, að Írum sje gefin í hendur innanlandsstjórnin, svo þeir sjálfir semji lög og stjórni sjer eins og þeim bezt þykir henta í þessu eða hinu hjeraðinu. Í því skyni að sýna Engl fram á, að þetta sje ekki nema rjett, ætlaði Churchill lávarður að halda fyrirlestur í Manchester fyrir skömmu, og komu þar saman 8000 manna til að hlýða á hann, en er til kom, kom hann ekki, og þóttist þá margur illa gabbaður. En ástæðan til þess að hann kom ekki, var sú, að á Englandi er það ófrávíkjanleg regla, að þegar lávarður eða hver annar sem í ráðinu er, vill tala til lýðsins á opinberum fundi utan Lundúnaborgar, þá verða tveir þingmenn fyrir það kjördæmi og sem tilheyra sama stjórnarflokki, að vera við staddir og gjöra ræðumann kunnan tilheyrendum, fáist ekki þessir tveir menn, þá getur ræðumaður ekki haldið á fram fyrirtækinu án þess að verða sekur í hirðsiða-broti. Nú þegar Churchill ætlaði af stað frá Lundúnum, fór hann á fund tveggja þingmanna, er hann hafði treyst til að greiða sjer götu, og bað þá að fara með sjer til Manchester, en báðir neituðu og kváðust ekkert vilja hafa með hans hugmyndir um stjórnarfyrirkomulag á Írlandi, og að hann mætti búazt við mótspyrnum frá þeim í öllu, er lyti að stjórnarbót á Írlandi. Tíminn var of naumur til þess að hann gæti fengið aðra, varð því að hætta við fyrirætlan sína, eru því allir jafnfróðir nú og áður um það, hvað hann vill gjöra fyrir Írlendinga.

Ný látinn er á Englandi hinn nafnfrægi mannvinur Sir Moses Montefiore á 101 aldurs ári. Var hann fæddur á Ítalíu í þorpi því er Leghorn heitir 24. október 1784. Hann var Gyðingur og hjelt fast við trú þeirra alla æfi. Það mun óhætt að segja, að á seinni tímum hafi enginn unnið eins mikið fyrir þjóð sína eins og hann. Hvar í heimi sem Gyðingar voru að einhverju leyti undirokaðir, þá kom Sir Moses þeim til hjálpar. Honum er það þakkað að Mohammedstrúar-menn, í Moroccoríkinu í Afríku, hættu að ofsækja kristna menn og Gyðinga. Útför hans fór fram með mikilli viðhöfn hinn 4. þ. m.

— Svo virðist sem Frakkar og Þjóðverjar hafi í huga að ýfa upp gömul sár, en sem óneitanlega væri betur ógjört látið. Orsökin til þess er sú, að ýms blöð í Paris hafa um undanfarin tíma sífelllega verið að minna stjórnina á, að nauðsynlegt sje að auka riddaraliðið, sem er á landamærunum að norðan og norðaustan. Blaðið Norður þýzkalands Tíðindin (*North German Gazette*) segir, að þetta muni fyrirboði þess að Frakkar hafi hugfast að hefna sín við fyrsta tækifæri. Það geti ekki verið önnur meining í því innifalin, allir viti að Þjóðverjum detti ekki í hug að herja á nábúa sína, og því alveg ónauðsynlegt að efla landvarnarliðið, nema með þeim beina ásetningi að segja Þjóðverjum stríð á hendur. Getur það þess um leið, að öllum sje ljóst hversu mjög að hin franska þjóð hati Þjóðverja í heild sinni, og því hægt fyrir stjórnina að fá samþykki alþýðu til að fara herskildi norður yfir landamærin.

— En þá einusinni ætla þeir, Rússakeisari og Austurríkiskeisari, að koma saman á fundi, til að ræða um landsins gagn og nauðsynjar. Hinn fyrir hugaði fundarstaður þeirra er í litlu þorpi Kremsier í Moraviu í Austurríki; meir enn 1 milión *florins* verður kostað til að prýða þorpið, byggja hæfilegan fundarsal o. s. frv. Eins og vant er þegar keisarafundur er boðaður, eru margar sögur orðnar útbreiddar um þessa og hina tilraunina sem gjörð verði, með að ráða annan eða báða af dögum, eru því við hafðar allar varúðarreglur, njósnarmenn fengnir til að hafa gætur á hverjum umrenning og skoða í töskur ferðamanna, sem kunna að staðnæmast í þorpinu, þó ekki verði nema næturlangt.

Kólera heldur áfram að útbreiðast daglega á Spáni, má nú svo að orði kveða, að hún sje komin um allt landið. Sem lítið sýnishorn af því, hversu skæð hún er, má geta þess, að á laugardaginn 1. þ. m. veiktust af pest þessari 3,820 manns, og sama dag dóu úr henni 1461, þetta er mikil upphæð, þó skýrslan nái yfir allt landið.

— Nú er svo mælt að Congoár landið í Afríku sje ekki eins fagurt nje auðugt þegar farið er að skoða það, eins og af því hefir verið látið, en stjórn landsins kemur í veg fyrir að þær sögur útbreiðist, sem í nokkru geta skert hið góða álit manna á landi þessu, en það er gjört með því að láta hvern einn er gefur sig í vinnu fyrir stjórnina suður frá vinna eið að því að opinbera aldrei neitt viðvíkjandi landinu, stjórnar fyrirkomulagi eða verzlun. Þrátt fyrir þessar varúðarreglur, þá er það uppvíst orðið að hinir innfæddu menn í Congolandinu eru hinir verstu viðureignar, ræna verzlunarvörum, og tekzt það svo vel að Norðurálfu varningur kemst sjaldan til muna upp í landið. Loptslag kvað vera banvænt og hitinn hræðilegur, og engan læknir að fá á 600 mílna löngu og 300 mílna breiðu svæði.

Leopold Belgíukonungur kvað hafa látið í ljósi þá fyrirætlan sína, að hann innan skamms ætli að bæta inn í titil sinn þessum orðum: ríkisstjóri í Congolandinu.

FRÁ BANDARÍKJUM.

WASHINGTON D. C. Sheridan yfirhershöfðingi Bandaríkjanna, er nú kominn til Washington úr ferð sinni meðal Indíána í Indíánalandinu, og hefir afhent innanríkismálaráðherranum, Lamar, skýrslur yfir ferð sína og erindisgjörðir, en neitar að gjöra nokkuð af því opinbert. Þrátt fyrir það er meiri hluti þess er hann talaði og gjörði, orðin auglýst, svo einhver hefir fengizt til að brjóta reglurnar, sem skrifstofuþjónunum eru settar. Sheridan segir að orsökin til hinna sífeldu óeirða, muni af því sprottin, í fyrsta lagi, að umsjónarmenn Indíána, er ættu að kenna þeim búnað, hafi verið hirðulausir, svo að Indíánar ólust upp í leti og iðjuleysi og höfðu opt viðurværi af skornum skamti, í öðru lagi af því, að hjarðeigendur, sem hafa leigt land af Indíánum, hafi ekki gefið þeim gott eptirdæmi; þeir hafi verið ráðríkir og ósvífnir í flestum viðskiptum og ætíð meira eða minna af mönnum áhangandi hjarðeigendum, sem telja um fyrir Indíánum þar til þeir trúa því staðfastlega, að þeir eigi stjórninni grátt að gjalda. Hann álítur, að nauðsynlegt sje að beita valdinu, ef Indíánar eiga hjer eptir að nema búnað svo að nokkru gagni komi, og að stjórnin hljóti að hafa stöðugt herflokka þar vestra, er ógni þeim og þannig knýi þá til að vinna, einnig, að þeim, sem í einhverju brjóta móti gefnum reglum, verði hengt svo rækilega, að öðrum standi ótti af.

Þrátt fyrir umkvartanir yfir því, hvað seint gangi að fylla hin ýmsu embætti, þá er það víst að Cleveland forseti hefir kosið fleiri menn til embætta á þessum fjórum mánuðum, sem hann hefir setið að völdum, heldur en nokkur annar fyrirrennari hans, að Lincoln forseta undanskildum, sem var orðlagður fyrir framkvæmdarsemi í að skipa embættin, er ætíð verða auð við forsetaskiptin. Um tvo undanfarna mánuði hefir Cleveland forseti til nefnt til embætta að meðaltali 100 menn á hverjum virkum degi. Nú er hann búinn að taka sjer hvíld, fór til Albany, höfuðstaðar New York-ríkis, hinn 7. þ. m., dvelur hann þar nokkra daga og heldur síðan norðvestur til Adirondackfjallanna, og ætlar að dvelja þar í fjalllendinu svo sem mánaðartíma, áður en hann tekur til starfa aptur, svo þeir, sem bíða og vona eptir að fá embætti, geta nú ekki fengið þau hjeðan af, fyr enn kemur fram í októberm. næstkomandi.

NEW YORK. *Bankers & Merchants* hraðfrjettafjelags-eignirnar voru allar seldar við opinbert uppboð fyrir fáum dögum fyrir $500000. Eignirnirnar voru virtar á 2 milliónir doll. en kostuðu fjelagið upphaflega 7,000 000. Skuldir þess voru nálægt ½ millión dollars. Fjelag þetta var kornungt og var hagur þess hinn blómlegasti fyrir einu ári síðan, en nú er það svona komið. Hið mikla Western Union hraðfrjettafjelag hefir að líkindum stuðlað að falli þess.

Skýrslur yfir fjölda járnbrauta í Bandaríkjunum, mílnatal þeirra, höfuðstól, skuldir og árlegar tekjur, eru ný útkomnar. Þar sjest að í ríkinu voru 125,379 mílur af járnbrautum við árslokin 1884. Höfuðstóll allra þessara brautar fjelaga, er talinn að vera $3,762 616 686, en skuldir þeirra við árslokin $7,676 399 054. höfðu skuldirnar aukizt um svo að segja 200 millíónir dollars á árinu 1884. Allar inntektir fjel. á árinu 1884 voru $823,772,924. Þar af gengu $176 694,302 til þess að gjalda leigu af skuldafjenu og rúmlega 93 millíónir voru borgaðar sem vextir af peningum hlutabrjefseigenda, var það nærri 9 millíónum doll. minna en árið 1883, þrátt fyrir það að á árinu 1884 höfðu verið byggðar um 4000 mílur; sýnir það ásamt því hvað skuldirnar hafa aukizt á árinu, að mjög kreppir að járnbrautaeigendunum, enda kveða nú svo rammt að, að meiri hluti járnbrautafjelaganna geta ekki búizt við að inntektirnar hrökkvi fyr-